

PUBLICUM
MERITORUM PRAEMIUM

Ünnepi kötet
Katsányi Sándor és Papp István
kilencvenedik születésnapjára

Második, bővített, elektronikus kiadás

Magyar Könyvtárosok Egyesülete
Budapest, 2021

Szerkesztette: Havas Katalin, Hegyközi Ilona, Sándor Tibor és Sonnevend Péter

Olvasószerkesztő: Kovács Katalin

Kiadó: Magyar Könyvtárosok Egyesülete

Nyomtatás: Elektroproduct Kft. – EPC Nyomda, Budaörs

Az elektronikus kiadásban megjelenő személyi bibliográfiák a Könyvtártudományi Szakkönyvtárban készültek, szerkesztőjük: Honffyné Felhő Ágnes és Jávor Ferencné

Készült 150 példányban az ünnepeltek születésnapjára. Kereskedelmi forgalomba nem kerül. A kötet teljes anyaga az ünnepeltek bibliográfiájával kiegészítve hozzáférhető a Magyar Elektronikus Könyvtárban.

A kötet megjelentetését a Magyar Könyvtárosok Egyesülete támogatta.

ISBN 978-963-89260-5-0

ISBN 978-963-89260-6-7 (PDF)

<https://doi.org/10.46280/Unnepikotet.2021>

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete elnökének köszöntője

<https://doi.org/10.46280/Unnepikotet.2021.Hajdu1>

Katsányi Sándor és Papp István 90. születésnapjára

„Higgyünk abban, hogy érzéseink és munkánk révén
részesülünk a legnagyobb dolgokban.
Minél erősebben él bennünk ez a hit,
annál előrébb jut általunk a világ.”
(Rainer Maria Rilke)

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete mindig is fontosnak tartotta, hogy megbecsülje a nagy elődöket, kifejezze a köszönetét, megőrizze az eredményeiket, és építsen a munkájukra. Ezt különösen könnyű megtennünk, ha olyan emberekről van szó, mint *Katsányi Sándor* és *Papp István*, akik kiemelkedő, elkötelezett munkásságukkal a magyar könyvtárosok legjobbjai közé kerültek. Könyvtáros generációk nőttek fel és nőnek fel a jövőben is, akik haszonnal forgathatják írásaikat, az írások által formálódik a szemléletük, és olyan etikai normákat követhetnek, amelyek csak a legkiválóbbak sajátjai.

Kedves Pista és Sanyi!

Választott idézetünk is azt sugallja, hogy munkásságotokkal előrébb jutott a világ. Sokak célja és reménye ez, de csak kevesek kiváltsága lehet csupán, hogy el is éri ezt a célt. A nevetek fogalommá vált, sőt legtöbbször becézett alakban, mint Papp Pista és Katsányi Sanyi említenek benneteket, amikor felidéznek emberségeket, hatalmas ívű, gyakran meghökkentően újszerű, megvalósított elképzeléseiteket, munkabírástokat, ez mutatja azt a szeretetet, amellyel mindmáig kötődünk hozzátok.

Amikor kerestem a szavakat, a közös érdeklődési területeket, az emlékeket, hogy köszöntsek Benneteket – akiket már édesapám, *Hajdu Géza* is gyerekkorom óta példaként állított elém *Fülöp Gézával*, *Szabó Sándorral*, *Nagy Attilával*, és szerencsére folytathatnám még a sort, nagyszerű kortársaitokkal egyetemben –, ezek jutottak eszembe – következetesség, elvekhez való rendíthetetlen hűség, értékteremtés, őszinte szókimondás, a hatalmas munkabírással mellett a

derű, az élet szeretete és megbecsülése, Pista magával sodró tánctudása, remek hangulatteremtő képessége; Sanyi szelíd humora.

Ma is gyakran felidézem azt a magyarországi IFLA-rendezvényt, amelyen kulturális programként Pista a Balaton melletti települések műemlékeit, régi templomait és ezek művészeti stílusait mutatta be angolul a külföldi vendégeknek. Nagyon sok mindent tanultam akkor a nemzetközi kapcsolatok fontosságáról és mibenlétéről, az egyesületi életről, a hazafiságról, a humánium összetettségéről. Vagy, hogy egy közelmúltbeli esetet említsek Sanyiról: amikor 2019-ben a hetvenéves egyetemi könyvtárosképzés kapcsán beszélgettünk, és felidézte emlékeit a kezdetekről, sok kellemes percet okozott ezzel, remélem, mindkettőnknek, de mindez egyben igazi hitvallás volt a barátságról, a hűségről, a könyvtárospályáról. Megtiszteltetés volt számomra, hogy felolvashattam ezt a nagyhatású megemlékezést az emlékülésen. Párbeszédünket természetesen végig fűszerezte Sanyi utánozhatatlan, finom iróniája.

Minden hivatás büszke lehet arra, ha olyan, nemzetközileg is ismert személyiségek alakították és alakítják szakmai életét mind a mai napig, mint amilyen szakembereket személyetekben megismerhettünk. Őszinte tisztelettel adózunk több évtizedes könyvtárosi, oktatás- és tudományszervezési, információs tevékenységeknek és szakmai-közéleti munkátnak.

Kedves Pista, mind a mai napig ható eredménye van mindannak, amit a Magyar Könyvtárosok Egyesülete szervezeti megújítása érdekében főtítkárként tettél az 1990-1994 közötti időszakban – hasonlóképpen az etikai kódex összeállításában végzett úttörő munkádnak. Neked köszönhetjük, hogy máig élő és eredményes kapcsolatok épültek ki az MKE és a külföldi könyvtáros egyesületek között, és még sorolhatnánk. Biztos vagyok benne, hogy ezt az összegzést megteszik majd mások ebben a kötetben is.

Úgy gondolom, hogy szakmánk iránti mélységes elkötelezettségeteket jelzi az is, hogy nyugdíjba vonulásotok után sem fordultatok el a könyvtárügytől.

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete és tagsága elismeréssel adózik töretlen szakmai hitetek, a könyvtárügy megújítása érdekében végzett tevékenységetek előtt. Petőfi Sándor soraival kívánjuk: *„Vezessen a sors boldog úton örömtávasznak tündér korszakán”*.

Barátné Hajdu Ágnes